

бански окружія и съ туй правише военныѣ дѣйствія по тѣзи мѣста токо-рѣчи непрѣкъснѣты. За да тури країи на тѣзи немиретва и нашествія, Портата са принуди да замлочи по-глыниytъ проходы изъ Черна-Гора въ Туреко и да устрои тамъ укрѣпены становища за турска стражка. Ихъ слѣдъ нѣколко години тѣзи стражницы са напустнахъ отъ Турцітъ едно защото Черногорцытъ поченвхъ да са показватъ по-миролюбивы, и друго защото туй са попска отъ Великытъ Силы.

Спокойнитъ заниманія на Султана и на неговото правительство съ вжтрѣшнитъ въпросы на Дѣржавата нечакашно щѣхъ да са прѣкъснѣты прѣзъ Декемврія на 1868, когато съсѣдня Гръція поченж да заплаша Турція съ война. Продължителното въстанье въ Критъ, храпяно и поддържано отъ Гръція, бѣше докарало живы прѣпирания между двѣтъ правителства. Бойтъ са прѣвари отъ конференціята въ Парижъ, която разгледа гръко-турекытъ разлики и ги разрѣши по единъ спогодителенъ начинъ. Критъ са смири и въ управлението му са направихъ значителни улучшенія.

Войната съ Персія за граници са избѣгнѣ, благодарение на миролюбивата политика на великия везиръ Аали-паша. Въ ржцѣтъ на Аали-паша и Фуадъ-паша управлението на Турската Дѣржава обѣщаваше голѣмы измѣненія къмъ добро; за зла честь смъртъта прѣкъса днитъ на Фуадъ-паша тѣкмо въ туй врѣме, когато той можаше да помогне на господаря си въ испълнинъто на онѣзи намѣренія за прѣобразованія, които той доби въ пижтуваньето си по Европа.

Слѣдъ ослабваньето на Франція отъ боя съ Прусія въ 1870, Русія намѣри благоврѣміе да развали онѣзи условія на парижкия договоръ, които правяха Черно-Море неутрално и не позволяваха на тѣзи дѣржава да държи флота въ туй море. Сега Русія има право да развива морскытъ си силы въ туй море до колкото ще.

На развитието и улесненіята на вжтрѣшнитъ съобщенія са е обрѣщало особено вниманіе. Освѣнь телеграфическытъ линии, които свързватъ всичкытъ колко-годѣ важни имѣ-